

Konečně je tady! Možná víc než rok se povídalo, že cédéčko skupiny **Toman a lesní panna** je na spadnutí, ale pořád zůstávalo jen u slov? S podzimem 2005 se, na žádost kapely, ujal hotové nahrávky Tony Antony z Avalonu. Postaral se o její vylišování, tisk bookletu a plzeňský křest. Vše tak, že CD

Na štěstí sáhnout

vyšlo k desátému výročí skupiny! Album bylo pokřtěno 8. prosince v Hi-fi klubu v Plzni a o dva dny později v domovských Blovicích na Brdech. V Praze ho kapela představila 28. prosince při Potlachu v Malostranské Besedě.

Než jsem vložil disk do přehrávače, letmo jsem přečetl booklet. Radost tak přišla dokonce dřív, než poslech: kapela nahrála svůj debut bez jediného hostujícího muzikanta! Možná plnost a zajímavost zvuku připustí i ten, kdo ji dosud neslyšel, přečte-li si informaci o obsazení nástrojů: autorka většiny repertoáru **Romana Tomášková** - basová kytara, kytara, djembe a další rytmické nástroje, šalmaj, flétny a zpěv;

Mirka

Králová

- sólová kytara a zpěv;

Pavel Toman

- elektrické piáno, syntezátor,

Dámská část Tomana a lesní panny
představuje CD na Potlachu v Malostranské besedě

foto: Pavlína Veselková Bublina ©

sólová kytara, vzácněji i zpěvák a autor hudby. Autoři hudebních aranžmá, Pavel a Romana, umí se zvukem nástrojů originálně pracovat a využít i příjemného Mirčina a Romanina dvojhlasu, který zní, vedle sólově zpívaných partů, ve většině písniček a umocňuje jejich nezaměnitelnost. Domnívám se, že jen málokteré české folkové trio si může dovolit tolik

autentickou nahrávku oficiálního alba?

Hned písnička *Na štěstí sáhnout*, autorský počín Romany Tomáškové, který album otevírá, upoutává od prvních tónů zvukem elektrického piána Pavla Toman, velmi podstatného ve většině písni skupiny. Krásně s ním souzní baskytara v Romčině swingovce

Symfonie "Život

", jedné z nejchytavějších melodií na desce, s textem Zdeňka Jandíka? Nevím, je-li chyba v textu, v melodii, nebo ve mně: Romčinu písničku

Metronom

slýchám už dlouho a ještě jsme se úplně nenašli? Hudbu k písničce

Zí očí do očí

složila Romana s Lubomírem Kočvarou. Téma textu je poněkud obnošené, ale tím spíš musím Romanu pochválit za jeho zajímavé zpracování, stejně jako za vtipně napsaný text i melodii její "muzikantské milostné" Kdo za to může?, chytře polemizující s hitem Lenky Filipové. Romča ji zpívá zcela sólově a ohromně hezky? Spisovatel Zdeněk Šmíd je autorem novelky

Balada o Kataríně

, krásnou češtinou vyprávěného, svojí zemitostí jímavého cikánského příběhu, v moderní české literatuře ojedinělého. Písničku

Pověst z Kašperských Hor

jsem poprvé slyšel dlouho po přečtení novely a přesto mě pocitově vrátila ke Šmídovi. Do útlého rozsahu melodie a textu písničky dokázala Romča Tomášková vložit stejnou jímavost, jakou má zmíněná novela? Historizující témata jsou, řekl bych, pro Romču šťastná. Na cédéčku to dokládají i další písničky: jsou zde dvě irské melodie, z nichž první,

Růži

, opatřila textem držícím se původního tématu a druhou netradičně osadila textem zaznamenávajícím českou pověst. Možná pro tu překvapivou a šťastnou kombinaci mám Martina a Haničku raději? Pseudoirskou melodii vytvořila Romča pro svůj text

Balada

inspirovaný Nerudovou Romancí helgolandskou a nutno přiznat, že klasikovi to svědčí? I když zdánlivě ze současnosti, patří mezi historizující i písnička

Kdyby se

?, možná nejromantičtější ze všech.

Pavel Toman se jako autor na albu představuje dvěma písněmi. První z nich, *Hrál kdosi na hobo*, otextoval Karel Hlaváček a Pavel se v ní uplatňuje i jako velmi dobrý zpěvák. Druhá je baladická melodie *Konec sezóny*

s textem Zdeňka Jandíka. Za doprovodu Pavlova elektrického piány ji dokonale prožívají Romča s Mirkou? Na dvou písních alba se autorsky nepodílejí členové skupiny. Písničku

Hříšná

, kterou pro kapelu napsala Tereza Vyčítalová, příjemně odlehčuje chytré aranžmá. Opak by jí hodně ublížil. Je to jediná píseň, kde se výrazněji uplatňuje Pavlova výborná sólová kytara?

Kapelník Strašlivé podívané Petr Merxbauer složil Tomanům písničku

Na cestě do země zaslíbené

. Ve svižném aranžmá ji věrohodně, hezky zpívá Mirka Králová. Překvapen zjišťuji, že si ji dovedu představit i jako interpretku šansonu. (A moc se tomu, Mirko, nesměj!)? Na závěr povídání o tomanských písničkách jsem si úmyslně schoval jednu Romaninu: "

Muzikou léčím hořkou pravdu i lež? Zítra muziky šílím a nemůžu spát, trápí mě melodie neposedná

?" - myslím, že

Neposedná

je do značné míry jejím vyznáním a já přeju nejen jí, ale i Mirce a Pavlovi aby je šťastná hudební neposednost provázela celým životem.

Výšepopsaných 45 minut a 28 sekund hudby a zpěvu jsem poslouchal při psaní tohoto článku několik hodin takřka nepřetržitě a přesto se mi nezačaly zajídat. Za to, že písničky jsou v záznamu stejně působivé jako na živo patří chvála, vedle muzikantů, i králi čudlíků v tymákovském studiu Jumbo, Jirkovi Budvárkovi Lenkovi? Má-li se mi na tomto albu taky něco nelíbit, pak je to booklet. Prostě nemám rád oranžovou (což je, uznávám, ode mě, přispěvatele FOLKtimu, pěkná zhovadilost). A protože navíc patřím k chlupatější polovině lidstva, vím napevno, že, když jsou v triu dvě hezká děvčata, nepatří na titul alba divnej slon! ?my chlupatější jsme totiž někdy děsný zupáci. Věděly jste to, drahé dámy?

P.S.: Sdružení Avalon souběžně vydalo zpěvníček s texty z cedéčka opatřenými akordy. Vše vytištěno typy tak velkými, aby je průměrně vidící kytarista přečetl u průměrně velkého ohně bez použití baterky, byť podprůměrné. Chválím!